

Arrest

nr. 168 953 van 2 juni 2016
in de zaak RvV X/ VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 25 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 september 2013 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DESIRA, die *loco* advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 20 januari 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende op 21 januari 2008 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 26 mei 2008 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus in zijn arrest van 24 oktober 2008 (RvV 24 oktober 2008, nr. 17 698).

1.3. De gemachtigde van de Minister van Migratie- en asielbeleid nam op 24 november 2008 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

1.4. Verzoeker diende op 7 april 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Verzoeker diende op 11 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet.

1.6. Op 15 juli 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.5. vermelde aanvraag ontvankelijk.

1.7. Op 7 september 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.4. vermelde aanvraag ongegrond.

1.8. Verzoeker diende op 6 mei 2011 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de vreemdelingenwet.

1.9. Op 8 december 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de in punt 1.8. vermelde aanvraag ongegrond.

1.10. Op 28 september 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de in punt 1.5. vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Tevens trof de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Deze beslissingen werden door de Raad bij arrest van 18 maart 2013 vernietigd (RvV 18 maart 2013, nr. 99 118).

1.11. Op 24 juli 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe ongegrondheidsbeslissing inzake de in punt 1.5. vermelde aanvraag. Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing tegen deze beslissingen werden door de Raad verworpen in zijn arrest van 16 december 2015 (RvV 16 december 2015, nr. 158 635).

1.12. Op 10 september 2013 werd door de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) afgeleverd.

1.13. Tevens op 10 september 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: T.(...), V.(...) N.(...)

voornaam: /

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Socialistische Republiek Vietnam

In voorkomend geval, ALIAS:.....

wordt inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 10/09/2013 gaat gepaard met dit inreisverbod. / Aan de betrokkene werd een beslissing tot verwijdering betekend op 10/09/2013

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

**artikel 74/11, § 1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van drie jaar omdat:*

(...)

2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente hem werd betekend op 28/11/2008 15/10/2012 en op 29/07/2013."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van *"de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de principes van redelijkheid en proportionaliteit, manifeste appreciatiefout."* Tevens verwijst verzoeker verweerder onzorgvuldig te hebben gehandeld. Verzoeker stelt daarbij als volgt:

"Dat verzoeker reeds eerder een negatief antwoord ontvangen had op zijn aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelde tegen deze beslissing dd. 28.09.2012 en het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een arrest dd. 18.03.2013 vernietigde de Raad dan de beslissing tot ongegrondverklaring en stelde dat verzoeker door deze vernietiging terugviel op een ontvankelijk verklaarde aanvraag 9ter, en derhalve over een verblijfsgrond beschikte in afwachting van een beslissing ten gronde. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd overeenkomstig vernietigd.

Het bevel om het grondgebied te verlaten dat in de bestreden beslissing wordt vermeld, namelijk het bevel dat op 15.10.2012 aan verzoeker betekend werd, bestaat aldus niet langer in het rechtsverkeer en de Dienst Vreemdelingenzaken haalt dit ten onrechte aan. Het betreft dan ook een manifeste fout in hoofde van de Dienst Vreemdelingenzaken en wijst erop dat de Belgische Staat bij het samenstellen en beoordelen van het dossier geenszins de vereiste nauwkeurigheid en zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft.

Na vernietiging van de eerste beslissing nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 24.07.2013 opnieuw een beslissing tot ongegrondverklaring van verzoekers aanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Wanneer men deze beslissing vergelijkt met de vernietigde beslissing dd. 28.09.2012, moet men echter vaststellen dat zij wezenlijk niets verschillen. Verzoeker, die een opnieuw een beroep instelde bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (dd. 09.08.2013) heeft er aldus het volste vertrouwen in dat ook deze beslissing, evenals het bijhorende bevel om het grondgebied te verlaten zullen worden, en dat hij opnieuw in het bezit gesteld zal worden van een attest van immatriculatie.

Dat hoewel een beroep tegen dergelijke beslissingen niet schorsend is, men gezien de omstandigheden toch kan stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken onredelijk en voorbarig heeft gehandeld door verzoeker thans het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, bovendien vergezeld van de huidige bestreden beslissing, een inreisverbod.

Dat verzoeker zo verhinderd wordt om de afloop van zijn beroep in het buitenland af te wachten en naderhand terug keren.

Dat aangezien de nieuwe negatieve beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken in wezen niets verschillen van de eerdere, reeds vernietigde beslissingen, men redelijkerwijze mag verwachten dat verzoeker binnen afzienbare tijd opnieuw in de situatie van een ontvankelijke aanvraag 9ter geplaatst zal worden.

Dat de huidige bestreden beslissing dan ook in het geheel niet strookt met de principes van redelijkheid en proportionaliteit die de Dienst Vreemdelingenzaken als administratieve overheid dient te hanteren in haar handelen met burgers.

Dat het bovendien redelijk noch proportioneel is dat er niet alleen van verzoeker verwacht wordt dat hij zijn medische behandeling alhier onderbreekt, maar dat men bovendien verzoeker ook de mogelijkheid ontnemt om gedurende de eerstvolgende drie jaar zijn behandelende artsen in België nog te raadplegen, terwijl de medische zorgen in België significant beter zijn dan die in Vietnam en de artsen hem bovendien sedert 2009 nauw opgevolgd hebben.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken door de huidige beslissing het doel ver voorbij schiet.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. Het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931).

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.4. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in artikel 74/11 van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen:

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

(...)”

3.6. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 74/11, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet en worden volgende feiten meegedeeld: *“Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, waarvan het meest recente hem werd betekend op 28/11/2008 15/10/2012 en op 29/07/2013.”*

3.7. Verzoeker verwijt de gemachtigde van de staatssecretaris *“een manifeste fout”*, nu het aan hem op 15 oktober 2012 betekende bevel om het grondgebied te verlaten werd vernietigd en stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris *“bij het samenstellen en beoordelen van het dossier geenszins de vereiste nauwkeurigheid en zorgvuldigheid aan de dag gelegd heeft.”* Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 september 2012, hetgeen aan verzoeker werd betekend op 15 oktober 2012, samen met de beslissing van 28 september 2012 waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard, op 18 maart 2013 door de Raad werd vernietigd (zie punt 1.10. – RvV 18 maart 2013, nr. 99 118). Hoewel verzoeker kan worden bijgetreden waar hij oppert dat de gemachtigde van de staatssecretaris enigszins onzorgvuldig is geweest door het vermelden van het vernietigde bevel, doet deze vernietiging niets af aan het feit dat in het thans bestreden inreisverbod eveneens verwezen wordt naar nog twee andere

aan verzoeker betekende bevelen om het grondgebied te verlaten, waartegen verzoeker ofwel geen rechtsmiddel heeft aangewend (het bevel dat hem werd betekend op 28 november 2008) ofwel waartegen verzoeker onsuccesvol was bij het aanwenden van een rechtsmiddel (bevel dat aan hem werd betekend op 29 juli 2013 – zie punt 1.11.). De laatstgenoemde bevelen om het grondgebied te verlaten volstaan om de beslissing, om een inreisverbod op te leggen (bijlage 13sexies), op afdoende wijze te schragen waardoor de vastgestelde onzorgvuldigheid geen aanleiding kan geven tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

3.8. Verzoeker stelt vervolgens dat de tweede door de gemachtigde van de staatssecretaris genomen ongegrondheidsbeslissing van 24 juli 2013 met betrekking tot zijn aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (zie punt 1.11.) “*wezenlijk niets*” verschilt van de eerder door de Raad vernietigde beslissing van 28 september 2012. Verzoeker meent dat ook deze ongegrondheidsbeslissing samen met het bijhorende bevel in beroep vernietigd zal worden en dat hij dan opnieuw in het bezit zal worden gesteld van een attest van immatriculatie. Verzoeker meent dat de gemachtigde van de staatssecretaris onredelijk en voorbarig heeft gehandeld door een inreisverbod te nemen, waardoor hij “*verhinderd wordt*” (sic) om de afloop van zijn beroep in het buitenland af te wachten. De Raad stelt echter vast dat de beslissing betreffende de aanvraag om machtiging tot verblijf werd genomen vooraleer de gemachtigde van de staatssecretaris de huidige bestreden beslissing trof. Geen enkele bepaling of beginsel schrijft voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris de huidige bestreden beslissing, met name een inreisverbod, niet zou kunnen treffen indien er een beroep hangende is tegen een eerdere beslissing aangezien van het indienen van een dergelijk beroep geen schorsende werking uitgaat. Ten overvloede wijst de Raad erop dat het beroep tegen de beslissingen van 24 juli 2013 door de Raad werd verworpen (zie punt 1.11.).

3.9. Waar verzoeker afsluitend stelt dat er door de thans bestreden beslissing van hem verwacht wordt dat hij zijn medische behandeling hier onderbreekt en dat hem de mogelijkheid wordt ontnomen om zich gedurende de volgende drie jaar nog te laten behandelen door zijn Belgische arts terwijl deze hem gedurende jaren nauw heeft opgevolgd en de gezondheidszorg in België beter is dan in zijn thuisland, kan hij hoegenaamd niet worden gevolgd. De Raad stipt aan dat de vreemdelingenwet in zijn artikel 74/11, § 3, tweede lid, voorziet dat een inreisverbod “*niet [kan] ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4*”, waardoor een aanvraag en een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en een inreisverbod wel degelijk verenigbaar zijn en verzoeker, indien hij werkelijk zou voldoen aan de voorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, wel degelijk in aanmerking kan komen voor een verblijfstitel. Tenslotte merkt de Raad bijkomend op dat de procedure op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet er niet toe strekt te waarborgen dat een vreemdeling op Belgisch grondgebied zou kunnen blijven louter omwille van het feit dat de gezondheidszorg hier van betere kwaliteit is dan in zijn land van herkomst.

3.10. Verzoeker toont niet aan dat met bepaalde elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Er is geen sprake van een schending van het zorgvuldigheids- of redelijkheidsbeginsel. Er werd geen kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN